

KARÁCSONYI ZSOLT

Hernyólepke

*Ha az idő megszelídül,
kienged a hosszú tél,
ne feledd, hogy kívül belül
már egészen más lettél.*

*Minden egyes mozdulattal
fogd a percet, védj magad,
előről is, oldalról is:
támadnak az agyarak.*

*Hiába is lettél vadász:
másik vadász lő agyon,
ne hidd, hogy jó utat találsz
a tavalyi nyomokon.*

*Akárhonnán nézegetnéd,
nem túl vicces a világ,
ahol csak a hernyólepkék
nem követnek el hibát –*

*olyan lények, akik túlról,
nézik mit tesznek meg itt,
nem is tudják, hogy az áta-
lakulás is létezik.*

*Hogy a világ fordul, perdül?
Nekik az is egyre megy.
Látják, hogy a sík vidéken
hol állt, hol lesz majd a hegy.*

*Amíg te a csalitosban
húzod zúzott lábadat,
ők azok, akikre régi
kedved lassan átragad.*

*Ezért nem értheted honnan
hallod azt a nevetést,
mikor szíved belsejében
uralkodni kezd a rés.*

Uralom

*Ez már a tél, és nem tudni mióta
Járkál benne egy részeg idióta,
Ki része egy sokkal nagyobb csapatnak,
Bár fogalma sincs, hogy ők mit akarnak,
És nem érti a régi jelbeszédet,
Amit a régi emberek beszélnek,
Csak annyit tud, ha nincs mivel betöltsed
Az úrt amelyben csillagok köröznak:
Légy úrhajó és száguldozz a térben.
Az értelmetlenségek légterében
Majd megpihenhetsz, nincsen hatalom
Mit nem győz le az első alkalom.
Jeges tavasz a tél tüzét kioltja,
Vihar nyomán uralkodik a tócsa.*

A tökéletes hangsúly

*Itt csak a víz emelkedik,
itt csak a felhő süllyed,
ha el is mennek az urak,
a hölgyek újra jönnek.*

*Nevetgélnek a parton,
hullámok közé löknek,
tucatnyi kalapkarton
feszül neki a ködnek.*

*Így intézik el Orfeuszt
a ködös Albionban,
a tökéletes hangsúly
a néma tóba csobban.*

